

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

2011/2013(INI)

22.3.2011

UDTALELSE

fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

til Retsudvalget

om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og
erhvervslivet
2011/2013(INI).

Ordfører for udtalelse(*): Hans-Peter Mayer

(*) Associeret udvalg - forretningsordenens artikel 50

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse opfordrer Retsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser for bedre at forstå, hvorfor det indre marked fortsat er opsplittet, og hvordan disse problemer kan løses på bedst mulig vis, herunder hvordan man kan sikre, at eksisterende lovgivning bliver gennemført,
- B. der henviser til, at nogle af de mest åbenlyse hindringer for forbrugere og SMV'er i forbindelse med det indre marked er kompleksiteten i aftalemæssige forhold, uretfærdige aftalevilkår og -betingelser, uhensigtsmæssige og utilstrækkelige oplysninger og ineffektive og tidskrævende procedurer;
- C. der henviser til, at en fælles europæisk aftaleret vil gavne forbrugerne og især bidrage til øget og lettilgængelig grænseoverskridende handel i det indre marked,
- D. der henviser til, at Kommissionen i sin grønbog¹ har præsenteret talrige løsningsmodeller for et europæisk aftaleretligt instrument, som kunne hjælpe med til at udbygge iværksættervirksomhed og styrke borgernes tillid til det indre marked,
- E. der henviser til, at forhandlingerne om direktivet om forbrugerrettigheder² har vist, dels hvor vanskeligt det er at harmonisere forbrugerret anvendt på aftaleret, uden at underminere den fælles indsats for en høj standard for forbrugerbeskyttelse i Europa, dels hvilke begrænsninger dette har lagt på processen,
- F. der henviser til, at ethvert slutprodukt på området europæisk aftaleret skal være realistisk, skal kunne gennemføres, skal være rimeligt og velgennemtænkt, før det, om nødvendigt, skal ændres og skal vedtages formelt af de europæiske medlovgivere,
  1. glæder sig over den åbne debat om grønbogen og opfordrer indtrængende de kompetente tjenestegrene i Kommissionen til at gennemføre en grundig analyse af resultatet af denne høring; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en dybtgående konsekvensanalyse af samtlige foreslåede løsningsmodeller, hvori der navnlig tages hensyn til en evaluering af de økonomiske aktørers faktiske behov, omkostningerne og merværdien for hver enkelt løsningsmodel;
  2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en grundig konsekvensanalyse af den løsningsmodel, der anses for at være mest hensigtsmæssig; understreger, at denne konsekvensanalyse bl.a. bør indeholde fastlæggelse af det mest velegnede retsgrundlag, sociale og økonomiske følgevirkninger, sammenhæng med eksisterende EU-ret, international ret og privatret, eventuelle voldgiftssystemer til brug i tilfælde af uenighed mellem forbrugere og virksomheder om valg og anvendelse af det ikke-obligatoriske instrument, samt hvor stor en merværdi et sådant ikke-obligatorisk instrument vil

---

¹ KOM(2010)0348.

² KOM(2010)0614.

udgøre for forbrugere og virksomheder; mener, at denne konsekvensanalyse bør færdiggøres, og problemer være løst, før arbejdet med den valgte løsningsmodel påbegyndes;

3. fremhæver SMV'ernes og håndværksvirksomhedernes økonomiske betydning for den europæiske økonomi; insisterer derfor på, at det er nødvendigt at sikre, at "tænk småt først"-princippet, der nyder fremme i "Small Business Act", gennemføres ordentligt og prioriteres højt i debatten om EU-initiativer vedrørende aftaleret;
4. er af den opfattelse, at udvikling af en kombination af en ikke-obligatorisk europæisk aftaleret og en værktøjskasse vil kunne bidrage betydeligt til et mere velfungerende indre marked, og at Parlamentet og Rådet i sidste ende bør være ansvarlige for den retlige form og det materielle anvendelsesområde; understreger, at anvendelse af en ikke-obligatorisk europæisk aftaleret bør være rettet mod købsaftaler og e-handel, og at værktøjsskassen bør indeholde generelle definitioner, der gør det nemmere at udarbejde andre typer aftaler; minder om, at der er mange andre praktiske hindringer for grænseoverskridende handel, herunder sprog, leveringsomkostninger, forbrugerpræferencer og kultur, som ikke kan afhjælpes ved hjælp af en aftaleret;
5. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udføre kvalitetstests og –kontroller for at få fastslået, hvorvidt de foreslåede instrumenter i en europæisk aftaleret er brugervenlige, tager hensyn til borgernes bekymringer i fuldt omfang, skaber en merværdi for forbrugere og virksomheder, styrker det indre marked og gør det nemmere at handle på tværs af grænserne;
6. opfordrer Kommissionen til for så vidt angår initiativet om en europæisk aftaleret at undersøge visse vanskeligheder, som forbrugere og virksomheder støder på ved grænseoverskridende handel, navnlig vanskeligheder i forbindelse med investering, betaling, levering, sprogbarrierer, klagemuligheder og forskelle i juridiske, administrative og kulturelle traditioner;
7. mener, at hvis et ikke-obligatorisk juridisk aftaleretligt instrument etableres på EU-plan, bør det udgøre en selvstændig, alternativ, ekstra mulighed for grænseoverskridende aftaler, som forbrugere og virksomheder eventuelt kan vælge i stedet for den gældende nationale lovgivning; mener, at det eventuelt fortsat kan være op til medlemsstaterne også at lade den finde anvendelse på indenlandske kontrakter;
8. er af den opfattelse, at en fælles europæisk aftaleret vil kunne forbedre det indre markeds funktionsevne uden at berøre medlemsstaternes nationale aftaleret;
9. mener, at det er nødvendigt at undersøge nøjere, hvorvidt artikel 114 og 169 eller 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er egnet som retsgrundlag for et instrument til regulering af aftaler mellem virksomheder (B2B) og aftaler mellem virksomheder og forbrugere (B2C);
10. konstaterer, at man burde tilstræbe mere differentierede udformninger af aftaleretten for B2B- og B2C-aftaler af respekt for de fælles traditioner i de nationale retssystemer og under særlig hensyntagen til beskyttelse af den svageste aftalepart, nemlig forbrugeren;

11. minder om, at der stadigvæk er mange spørgsmål, der skal besvares, og mange problemer, der skal løses, i forbindelse med en europæisk aftaleret; opfordrer Kommissionen til at tage retspraksis, internationale konventioner om køb af varer, f.eks. FN's konvention om aftaler om internationale køb (CISG) og følgevirkningerne af direktivet om forbrugerrettigheder i betragtning; understreger vigtigheden af at harmonisere aftaleretten inden for EU, samtidig med at relevant national lovgivning, der sikrer et højt beskyttelsesniveau i B2C-kontrakter, tages i betragtning.
12. fremhæver, at det er særligt vigtigt at gøre det nemmere at handle elektronisk i EU, idet e-handel er underudviklet, og anser det for nødvendigt at vurdere, hvorvidt det, at der er forskellige nationale aftaleretlige systemer, kunne udgøre en hindring for udviklingen af denne sektor, som med rette af virksomhederne og forbrugerne anses for at være en mulig vækstmotor i fremtiden;
13. henviser til, at væsentlige elementer i forbrugerretten, der anvendes i aftaler, allerede er indeholdt i forskellige europæiske regelsæt, og at vigtige dele af den gældende EU-forbrugerret sandsynligvis vil blive samlet i direktivet om forbrugerrettigheder; henviser til, at ovennævnte direktiv vil kunne udgøre et for forbrugerne og virksomhederne let genkendeligt samlet regelsæt; understreger derfor, at det er vigtigt at afvente resultatet af forhandlingerne om forbrugerrettighederne, før der udarbejdes en henstilling;
14. understreger, at man inden for forsikringsaftaleretten allerede har foretaget det indledende arbejde med principperne om europæisk forsikringsaftaleret (Principles of European Insurance Contract Law, PEICL), som bør integreres i den europæiske aftaleret og bør revideres, og som der bør arbejdes videre med;
15. mener endvidere, under hensyntagen til de forskellige aftalers særlige karakteristika, navnlig B2C- og B2B-aftaler, førende nationale og internationale principper inden for aftaleret samt det grundlæggende princip om forbrugerbeskyttelse på et højt niveau, at eksisterende praksis i de forskellige sektorer og princippet om aftalefrihed nødvendigvis skal bevares i forbindelse med B2B-kontrakter;
16. er overbevist om, at et hvilket som helst initiativ på området europæisk aftaleret skal udformes på en velafvejnet måde, og den skal være enkel, klar, gennemsigtig, brugervenlig og uden retlige begreber, der ikke er defineret, således at især de europæiske forbrugere kan forstå den, og således at eventuelle interesser hos begge (eller alle) aftalparter bliver tilgodeset;
17. gør opmærksom på, at det for forbrugeren ville udgøre en ekstra belastning, og at det, for at forbrugeren kan foretage et informeret valg, ville være nødvendigt at have kendskab til de to sæt aftaleret; gør også opmærksom på, at det, medmindre begge valgmuligheder blev forklaret i enkelte vendinger med angivelse af fordele og ulemper, ikke vil være muligt for forbrugeren at træffe et meningsfyldt valg;
18. fastholder, at forbrugerne ikke får de nødvendige oplysninger om eksistensen og håndhævelsen af deres aftalemæssige rettigheder, navnlig ikke i forbindelse med grænseoverskridende handel; opfordrer Kommissionen til at etablere en lettilgængelig,

brugervenlig oplysningsmekanisme, der på en klar måde forklarer, hvordan aftaleretten fungerer i medlemsstaterne, og, hvad der er vigtigere, hvilke fordele den giver borgere, forbrugere og SMV'er;

19. er af den opfattelse, at et hvilket som helst initiativ vedrørende den europæiske aftaleret på B2C-området skal indeholde en meget høj grad af forbrugerbeskyttelse, og at forbrugerne, såfremt visse medlemsstater på trods heraf garanterer en højere grad af forbrugerbeskyttelse, ikke må fratages adgang til denne beskyttelse;
20. understreger, at det, selv om den endelige test af hvert eneste slutinstruments effektivitet udgøres af det indre marked selv, på forhånd skal være fastslået, at initiativet repræsenterer en merværdi for forbrugerne og ikke vil gøre grænseoverskridende handel mere kompliceret for hverken forbrugere eller virksomheder; understreger nødvendigheden af regler for tilrådighedsstillelse af relevante oplysninger vedrørende dette instruments eksistens og virkemåde for alle potentielle interessenter og berørte parter (herunder nationale domstole).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.3.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 20 - : 3 0 : 13
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Michael Gahler